

Duruyorum

– kul mehmet · 07 Haziran 2024

Duruyorum

Duruyorum hayaller kuruyorum, hayallerim kaçıyor daha zamanı değil boşuna olma benimle diyor. Şaşkınlım! Şaşkınlıkta ters ters bakıyor boşuna bataryamı bitirme daha zamanım gelmedi, kala kala sessizliğimle kalıyorum. Sessizliğimde yan gözlerle bakıyor, mevsiminse değilim zamansız beni yeşertme diye sitem dolu sözlerle beni terk ediyor.

Terk etmek yanına çağırıyor buyur gel misafirim ol diyor bu defa ben kaçıyorum bağıyor bana "bir gün yolun düşecek bana unutma" Duygularım yönlerini kaybetmiş benim gibi şaşkın ve üzgün. İleride bir genç kız geliyor eli yüzü düzgün lakin üzgün. Yıllar bu genç yaşında ihtiyarlık yıllarına götürmüş sanki orada bırakmış ve terk ederek gitmiş lakin genç kız bir daha gençlik yıllarına dönememiş gibi, bitkin, yorgun... Yaklaştım, baktı gözlerime hüznümü okudu sanki.

-Sende benim gibi kurudun mu?

-Hayır vuruldum...

Diyorum

-Bir çift göz tarafında sonra, unutuldum.

-İkisi de aynı değil mi?

-Diğerinde kurdun mu en ufak esintide savrulur gidersin, unutulunca unutulduğun yerde çivilenmiş gibi kalır, bir ömür umutla beklersin.

Vah vah diye başını sallayarak yanımdan uzaklaştı gitti. Oysa ılık bakışlarıyla bana bakmasını üzülme elbet buda geçer sen yeni denizlere yelken aç demesini bekliyordum ne bileyim. Tüm sahiller limanlar

yıkılmış gideceğim bekleyeceğim bir sahil liman kalmamıştı. Kalmasın dedim kendi kendime, bir koy bulurum kendime neden olmasın, orası da işgal edilmemiştir elbette.

Mehmet Alu